

Factsheet

16.000 kinderen verliezen per jaar het contact met de uitwonende ouder, wiens ouderschap, voordat de ouders uit elkaar gingen niet ter discussie stond = ouderverstoting
Dat zijn 2 kinderen per uur!

Ouderverstoting is strafbaar volgens art. 279 en 300 Wetboek van strafrecht!

Veel kinderen van verstoten ouders ontwikkelen op latere leeftijd zelf psychische en emotionele problemen.

Een verstoten ouder gaat letterlijk kapot van verdriet, wordt radeloos en ontwikkelt vaak ook, behalve psychische, een aantal somatische klachten.

Van de generatie geboren tussen 1971 en 1991 heeft 1 op de 5 volwassenen geen contact met vader en 1 op de 20 geen contact met moeder. (CBS/UVA)

1 miljoen volwassenen hebben last van een jeugdtrauma door een loyaliteitsconflict.

Mensen met een jeugdtrauma zijn over vertegenwoordigd in beroepen waarbij zij een verschil willen maken voor kinderen, zonder hun eigen trauma verwerkt te hebben.

Aan onze kinderen...

Aan de duizenden kinderen die elk jaar het contact verliezen met de ouder die na de scheiding ergens anders is gaan wonen.

Lief kind, jij bent niet alleen, 2 kinderen per uur (!) verliezen het contact met de uitwonende ouder, terwijl het ouderschap, voordat de ouders uit elkaar gingen en vaak lang daarna, niet ter discussie stond. Daar is een woord voor; ouderverstoting

Als geen ander beseffen wij dat jullie leven totaal veranderd is. Zoals jullie aangeven in de brief van Villa Pinedo; op de dag dat wij uit elkaar gingen, veranderde alles wat voor jullie veilig en vertrouwd was. Terwijl jullie ZO graag beide ouders in jullie leven willen hebben, die van jullie houden, betrokken zijn en jullie zien opgroeien.

Wij willen dat ook! Dolgraag! En toch.... het wordt ons onmogelijk gemaakt.

Het drijft ons tot wanhoop en radeloosheid, want wij houden van jullie en willen zo graag weten hoe het echt met je gaat, met je afspreken, betrokken zijn. Ook al wonen wij nu ergens anders.

Van andere mensen krijgen wij juist te horen dat als wij echt van jullie houden, wij jullie met rust moeten laten. Wij mogen zelfs geen kaartje sturen, of je opbellen.

Contactpogingen worden soms zelfs afgestraft met valse aangiften of rare meldingen bij de politie. Vaak worden er rare/slechte verhalen over ons verteld. Bijvoorbeeld dat wij niet van jou houden.

Ik zou daar ook van in de war raken. Natuurlijk ga je aan mij twijfelen, want je hoort niets meer van mij. Wat is er nu eigenlijk aan de hand? Wat is de waarheid en wie kan jij nu nog geloven?

Wat kan ik nog voor jou betekenen, als ik daartoe geen kans krijg?

Ik wil graag naar speciale gelegenheden komen zoals de musical of diploma-uitreikingen. Maar wij krijgen te horen dat wij niet welkom zijn. Wat zou ik blij zijn als ik naar jou mag komen kijken tijdens prestaties zoals sport.

Want wij bestaan gewoon hoor! Ik denk elke dag aan jou en zou zo graag willen dat dit alles anders loopt. Ik vindt jou heel belangrijk en houd van jou!

Dus mag ik jou iets vragen:

- *Kies geen partij! Dat hoeft toch ook niet? Gaan voor rust is heel iets ander dan één ouder keihard af te wijzen.*
- *Mocht je iets ten nadele van mij horen, vraag het dan aan mij. Ik beloof dat ik eerlijk zal antwoorden. Jij weet dat iedereen fouten kan maken. Maar geloof mij, dat doe ik niet expres, dus zeg het tegen mij, als jij er last van hebt.*
- *Blijf in contact met mij. We hebben elkaar nodig. Je bestaat voor de helft uit mij! Dat is niet te vervangen, door niemand niet.*
- *Chanteer mij niet. Dreig niet met afwezigheid als ik jou probeer iets mee te geven waar je later beter van wordt, als ik jou probeer op te voeden.*
- *Denk eens heel goed na; wat zijn nou echt jouw herinneringen aan mij, en wat heb jij van anderen gehoord?*
- *Wie ben jij echt?*

Onze band kan toch niet in 1 keer voorbij zijn? Dat is voor ons, verstoten ouders, niet te bevatten!

Dus laat mij toe! Laten wij samen bouwen aan JOUW toekomst. Wees niet bang voor mij.

Besef dat als jij mij afwijst, jij er later heel veel last van kan krijgen en de kans groot is dat jij later ook in dezelfde situatie komt als waar ik nu in zit. Dan is het te laat. Laten we nu samen werken aan onze relatie, wat anderen er ook van vinden.

Door het opgroeien bij één ouder en de andere ouder actief te verstoten groeien deze kinderen op tot volwassenen die:

- *zwart/wit denken*
- *problemen hebben met het vertrouwen van anderen*
- *een laag gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen hebben.*
- *moeite hebben met intieme relaties en het in stand houden van relaties.*
- *meer kans lopen om zelf een scheiding mee te maken .*
- *zelf verstoten of 'programmerende' ouder worden.*
- *problemen hebben met autoriteit.*

***Kinderen hebben
behoefte aan contact
met beide ouders
om een gezonde
identiteit te kunnen
ontwikkelen.***